

Одцвітає сонях за селом,
А гречки іще й не квіткували.
Як нам добре знову йти обом,
Як цього ми прагнули і ждали!

В'ється стежка, тоне у житах,
Пахне далеч небом, полянами.
І пливе, і завмирає птах.
І кружля над нашими літами.

А навколо — хвилі золоті,
І ніщо немовби не змінилось.
Тільки ми давно уже не ті.
Одійшло. Минуло. Одіснилось.

Але знову добре нам обом,
То байдуже, що літа промчали...
Одцвітає сонях за селом,
А гречки іще й не квітували.
